

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2656

гр. София, 31.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 31.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **5250** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.80 от ГПК.

Образувано е по МОЛБА от 11.03.2022 година на [фирма]- [населено място] за изменение на Решение №1159/24.02.2022 година, постановено по адм. дело №5250/2021 година по описа на АССГ.

Ответникът по жалбата не е изразил становище в посока недопустимост и неоснователност на молбата.

Настоящият съдебен състав след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, но неоснователна. Съображенията за това са следните:

Разпоредбата на чл.248,ал.1 ГПК/приложима по силата на препращащата норма на 144 АПК постановява, че в срока за обжалване,а ако решението е необжалваемо-в едномесечен срок от постановяването му,съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските. Разпоредбата е приложима и по отношение и на другите актове ,с който производството по делото е приключило, в това число и определенията при прекратяване на производството.

Следва да бъде посочено,че крайният момент,в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по- късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното

производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

В конкретния случай, страната поискала изменение на Решението в частта на разноските на дата 08.03.2022 година е уведомена за постановеното Решение.

В Решението си съдът е изложил мотиви защо и въз основа на какво не присъжда разноски- именно, защото до приключване на устните състезания не е представен Договорът за правна защита и съдействие, от който да е видно какъв размер на възнаграждението е договорен, респективно на това платен. Напротив Договорът за правна защита и съдействие е представен след съдебното заседание на 11.03.2022 година, а съдебното заседание, с което е даден ход на делото по същество е приключило на дата 15.02.2022 година и самият Договор за правна защита и съдействие е представен едва с молбата за изменение на Решението в частта на разноските. Представянето на доказателства за заплащане на възнаграждението/ разписка за заплатеното адвокатско възнаграждение по Договор за защита и процесуално представителство в размер на 720 лева и с представянето на списък на разноските по [чл. 80 ГПК](#), след приключване на устните състезания по делото, не може да обуслови присъждането им от страна на съда. Съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат ,когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка/ аргумент от Тълкувателно решение по [Тълкувателно дело № 6/2012 г.](#) на ОС на ГК и ТК и разясненията по т.1 от същото не водят до извод, различен от горния.

Съдебният състав не намира основание за изменение на Решението в частта за разноските именно по тези съображения. С оглед на това молбата за изменение на решението в частта на разноските е неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание чл.248 ГПК, Административен съд-София-град

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ МОЛБА от 11.03.2022 година на [фирма]- [населено място] за изменение на Решение №1159/24.02.2022 година, постановено по адм. дело №5250/2021 година по описа на АССГ.

Определението подлежи на обжалване по реда за обжалване на Решението.

СЪДИЯ:

